Hac, Kurban Ve İbadet İle Allah   a Yaklaşmak
Gönderen Kadir Hatipoglu - Ağustos 02 2019 00:00:00

         Ramazanın yarısından sonra başlayan ayrılık
hüznü, Kadir Gecesi'nden sonra artar ve son teravih-son oruçla birlikte zirveye
çıkar. Artık rahmet ve mağfiret ayı bitmekte, bire bin verilen geceler veda etmektedir.
Maneviyata duyarlı nice mü'min gözyaşı döker, hatta bayramı buruk
geçirir. Şevval ayında tutulan altı oruç acılı yüreklerimizi bir derece teskin eder.
Sanki Ramazan'ın küçük bir uzantısını yaşarız. Kurban Bayramı'ndan
önceki Zilhicce'nin ilk on günü ise, Ramazandaki bol sevaplı ve çok feyizli
ibadetlerden ayrılan mahzun gönüllerimize âdeta bir "teselli armağanı"dır. "Keşke
Ramazan biraz uzun olsaydı?" ya da "Ah, Ramazanı hakkıyla ihya edebilseydim?" diye yanan
gönüllerimize muhteşem bir fırsattır bu on gece. Allah (cc) Zilhicce’nin ilk on
gününe yemin etmiştir.
 وَالْفَجْر&#161
6; “Yemin olsun fecr’e (şafak vaktine)!
وَلَيَالٍ
عَشْرٍ Ve on geceye!
وَالشَّفْعِ
وَالْوَتْرِ Hem
çifte ve teke!
وَاللَّيْلِ
اِذَا يَسْرِ Ve
geçip giderken, geceye! هَلْ فِى
ذَلِكَ
قَسَمٌ لِذِى
حِجْرٍ Bunda bir akıl sahibi için (ibret alınacak)
bir yemin (bu yemine lâyık hakikatler) vardır, değil mi?”[1] Zilhicce'nin ilk yarısındaki
günler, yüce Allah katında değerli günler arasındadır. Fecr
Sûresi’nde,
     وَلَيَا&#1
604;ٍ
عَشْرٍ
“On geceye yemin olsun ki...”[2] diye üzerine yemin edilen Zilhicce ayının ilk
on günü müminler için müjdeler taşıyan mübarek bir zamandır.
            عن
ابن عبّاسٍ
رَضِيَ
اللّهُ
عَنْهما قال İbn-i Abbas
(ra) der ki, Resulullah (sav) ; قالَ : قالَ
رسُولُ
اللَّهِ
صَلّى اللهُ
عَلَيْهِ
وسَلَّم "Resûlullah (aleyhissalâtu

vesselâm): ما مِنْ
أَيامٍ
العَمَلُ
الصَّالحُ
فِيها
أَحَبُّ إِلى
اللَّهِ مِنْ
هذِهِ
الأَيَّامِ "Salih amellerin Allah'a en ziyade sevgili olduğu günler bu on gündür!" buyurmuştu. Cemaatten: قالوا : يا
رسول اللَّهِ
وَلا الجهادُ
في سبِيلِ
اللَّهِ
؟
            "Allah yolundaki cihaddan da mı?" diye soran oldu. قالَ : «
ولا الجهادُ
في سبِيلِ
اللَّهِ ،
إِلاَّ
رَجُلٌ خَرجَ
بِنَفْسِهِ،
وَمَالِهِ
فَلَم
يَرجِعْ منْ
ذلك بِشَيءٍ »
"Cihaddan da! buyurdu. Ancak bir kimse, canını, malını muhataraya atarak çıkar, hiçbir şeyle dönmezse (yani cihad arasında ölürse) o kimse hariç."
[3] Zilhicce’nin ilk on gecesini ihya etmek, kadir gecesini ihya etmeye denktir Ebu Hureyre’den (ra) Hz. Peygamber’in (sav) şöyle buyurduğu rivayet edildi:
عن أبى هريرة
رَضِيَ
اللّهُ عَنْه:
]يَعْدِلُ
صِيَامُ
كُلِّ يَوْمِ
مِنْهَا
بِصِيَامِ
سَنَةٍ،
وَقِيَامُ
كُلِّ
لَيْلَةٍ
مِنْهَا
بِقِيَامِ
لَيْلَةِ
الْقَدْرِ

”Zilhicce’nin ilk on gününde yapılan ibadet Allah (cc)katında diğer günlerde yapılan ibadetten daha güzeldir. Çünkü bunun her bir gününde tutulan oruç bir sene oruç tutmaya ve her bir gecesini ihya etmek de Kadir Gecesi'ni ihya etmeye denktir.”[4] Yine Resulullah (sav): "Bu on günün hayır ve bereketinden mahrum kalana yazıklar olsun."[5] buyurdu. Zilhicce’nin bir günü fazilet yönünden bin gün gibidir “Enes b. Malik (ra) şöyle rivayet etti: “Zilhicce’nin ilk on günü hakkında, onun her günü fazilet yönünden bin gün gibidir. Arefe günü ise on bin gün gibidir, denildi.”[6] Zilhicce ayındaki, terviye, arefe ve Kurban Bayramı gecelerini ihya edene cennet vacip olur Muaz b. Cebel (ra) Resulullah’ın (sav) şöyle buyurduğunu rivayet etti: "Beş geceyi ihya edene Cennet vâcib olur: Terviye gecesi (Kurban Bayramından iki gün önce Zilhicce ayının sekizinci gecesi), Arafe gecesi, Kurban Bayramı gecesi, Ramazan Bayramı gecesi ve Şaban ayının onbeşinci (Berat gecesi) gecesidir."[7] Zilhicce ayında peygamberlere gelen ikramlar Zilhicce ayının ilk on gününde peygamberlere Yüce Allah’tan nice ikramlar gelmiştir. Bu manada gelen birçok haberler vardır. İbn Abbas’ın (ra) rivayetine göre: Zilhicce ayının on günü içinde, Allah (cc) Âdem’e (as) tövbeyi nasip etti. O’na tövbe, Arefe günü nasip oldu. O gün Âdem (as) günahını itiraf edip tövbe edince, Allah (cc) da onun tövbesini kabul buyurdu. Yine bu on günlerde İbrahim (as) Halil olmuştur. Malını misafirlere bolca çıkardı. Kendini ateşe attı. Oğlunu kurban etti. Kalbini Rahman Allah’a verdi. İbrahim (as) dışında tam manası ile tevekkül, başkasına nasip olmamıştır. Kâbe-i Muazzama’yı İbrahim (as) yine bu günlerde yapmaya başlamıştır. Bu on günlerde Cenab-ı Hak Musa Peygamber’e (as) zatı ile münacat nasip eyledi. Davud’a (as) mağfiret bu on günler içinde geldi. Rıdvan Biat’ı dahi bu on günler içinde olmuştu. Cenab-ı Hak, bu manada şöyle buyurdu: لَقَدْ رَضِىَ اللهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ اِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ “Ağacın altında seninle biat ettikleri zaman…” [8] Ki bu ağaç sakız ağacı idi… ve bu biat Hudeybiye’de oldu… O gün Resulullah Efendimiz’le (sav) biat eden ashabın sayısı bin dört yüz kadardı ve hepsi erkekti… عنْ أَبي قتَادةَ رضِي اللَّه عَنْهُ ، قالَ :   Ebû Katâde radıyallahu anh'den rivayet edildiğine göre سئِل رسولُ اللَّهِ صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وسَلَّم : عَنْ

صَوْمِ يوْمِ عَرَفَةَ ؟ قال :   Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'e arefe günü tutulan orucun fazileti soruldu; o da: « يكفِّرُ السَّنَةَ المَاضِيةَ وَالبَاقِيَةَ »   "Geçmiş bir yılın ve gelecek bir yılın günahlarına kefâret olur"[9] buyurdu. Muhterem Kardeşlerim Tıpkı Ramazan ayında olduğu gibi Zilhicce ayının ilk 10 gününün gündüzlerini oruç, namaz, zikir, dua, infak, davet çalışmaları ile gecelerini ise ibadet, Kur’an tilaveti ve tefekkürü ile geçirmemiz gereken fırsat günleridir. Mümkünse ilk 9 gün oruç tutmak, değilse özellikle Arafe ve terviye günlerini oruçla geçirmek sünnettir ve büyük sevaptır. Zilhicce'nin sekizinci gününe "terviye günü" dokuzuncusuna "Arefe günü"; Kurban bayramı gününe (onuncu güne) "nahr günü", ondan sonraki üç güne de "teşrik günleri" denilmiştir. "Arefe günü" burada, Kurban bayramından bir önceki gün anlamında değil, Arafat'ta vakfe gününü simgeleyen şer'î bir isimdir. Hafsa RadiyAllahu anhâ annemiz, Allah Rasulü’nün dört şeyi terk etmediğini söyler: “Aşure günü orucu, Zilhicce’nin on günü orucu, her ay üç gün orucu ve sabahın iki rekât sünneti.”[10] Zilhicce’nin bu ilk on günü, milyonlarca hacının mübarek topraklarda, gidemeyenlerin ise evde, işyerlerinde لبيك اللهم لبيك لبيك لا شريك لك لبيك ان الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك “ Buyur Allah’ım, buyur! Buyur, şerikin yok Sen’in, buyur! Kuşkusuz hamd ve nimet de, mülk de Sen’indir. Sen’in ortağın yoktur” telbiyeleri ile namaz, oruç, zekât, hac, cihad, davet, infak gibi bütün emir ve nehiylerde “buyur Allah’ım” denilerek itaat ile kulluğun zirve yaptığı günlerdir. Bu günler سبْحانَ اللَّهِ ، وَالحَمْدُ للَّهِ ، لا إلَه إلاَّ اللَّه ، وَاللَّه أكْبرُ gibi zikirler ile dillerin ıslandığı, kalplerin tatmin olduğu zikir günleridir. Allah Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem قالَ رَسُولُ اللَّه صَلّى اللهُ

عَلَيْهِ
وسَلَّم : « لأن
أَقُولَ
سبْحانَ
اللَّهِ ،
وَالحَمْدُ
للَّهِ ، ولا
إلَه إلاَّ
اللَّه ،
وَاللَّه
أكْبرُ ،
أَحبُّ إليَّ
مِمَّا
طَلَعَت
عليهِ
الشَّمْسُ »
“Sübhânallâhi velhamdülillâhi velâ ilâhe illallahü vallâhü ekber demek, benim için, üzerine güneş doğan her şeyden daha kıymetlidir.” [11] Yine Resulullah “Bugünlerde tesbihi, tahmidi, tehlili ve tekbiri çok söyleyin!” [12] (Tesbih: Sübhanallah, Tahmid: Elhamdülillah, Tehlil: Lâilâheillallah, Tekbir: Allahuekber demektir.) Bu günler namazların dosdoğru kılındığı, haccın rükünleri ile eda edildiği, farzların ikame edildiği, bu farzlar ile kulların Allah’a yaklaştığı kurbet günleridir. Bu günler Allah’a sunulan hediye olan “nafile” ibadetlerin artırıldığı ve bu ibadetler ile وما يزال
عبدي يتقرب
إليّ
بالنوافل حتى
أحبه، “Kulum bana nafile ibadetlerle yaklaşmaya devam eder, sonunda sevgime erer…”[13] şeklinde ifade edilen Allah’ın sevgisinin kazanıldığı günlerdir. Bu günler Allah Subhanehu ve Teâlâ’yı tazim ederek, günahlardan arınma, zulme meyletmeme, şirkten uzaklaşma ve haramlardan hicret etme günleridir. Bu günler bir yılın, bir ömrün muhasebe edildiği, günahlara Nasuh bir tövbe ile tövbe edilerek yeniden tertemiz sayfalar ile Allah’a sığınma, arınma günleridir. Bu günler مَا مِنْ
يَوْمٍ
أَكْثَرَ
مِنْ أَنْ
يُعْتِقَ
اللَّهُ
فِيهِ
عَبْدًا مِنْ
النَّارِ
مِنْ يَوْمِ
عَرَفَةَ
وَإِنَّهُ
لَيَدْنُو

ثُمَّ
يُبَاهِي
بِهِمْ
الْمَلَائِكَةَ فَيَقُولُ
مَا أَرَادَ
هَؤُلَاءِ. “"Allah, hiçbir günde, arafe günündeki kadar bir kulu ateşten çok azad etmez. Allah (mahlukata rahmetiyle) yaklaşır ve onlarla meleklere karşı iftihar eder ve: "Bunlar ne istiyorlar?" der."[14] ifadesi ile Allah’ın af ve bağışının çoğaldığı günlerdir. Bu günler kadın-erkek, genç-yaşlı tıpkı Kâbe’ye yürür gibi tüm zorluklara rağmen ayakta zor duranların bile, hasta olanların bile, “sen çağırdın biz geldik, senin emrine icabet ettik, buyur Allah’ım” diyerek sabrı, sebatı kuşandığı gibi kuşanma günleridir. Bu günler milyonlarca Müslüman’ın فَصَلِّ
لِرَبِّكَ
وَانْحَرْ “Şimdi Rabbine kulluk et ve kurban kes.”[15] ve
وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ
عَظِيمٍ “Biz, oğluna karşılık büyük bir fidye verdik.”[16] ayetlerinde ifade edilen kurban ibadeti ile Allahu Teâlâ’ya yakınlığın yaşandığı günlerdir. Bu günler hac farzı için zengin-fakir, Arap-Acem, beyaz-siyah, yönetici-yönetilen, hangi milletten olursa olsun Arafat’ta, Müzdelife’de, Kâbe’de vahdet oldukları gibi yeniden tek bir ümmet olma, kardeş olma şuurunu yakalama günleridir. Bu günler hacıların Safa ile Merve arasında gidip-gelerek tıpkı Hacer annemizin teslimiyeti gibi bir teslimiyeti anlama, elimizden geleni yaparak Allah’a tevekkül ettiğimizde, “Allah bize yeter” dediğimizde Allah’ın bize yardım edeceğine, bizi yalnız bırakmayacağına yeniden iman etme günleridir. Bu günler, hacda bir araya geldiğimiz gibi siyasi, askerî, ekonomik, sosyal, tüm alanlarda İslam ümmeti olarak bir olmanın adımlarının atıldığı günlerdir. Bu günler, Kavmiyetçiliğin, ırkçılığın, cahiliye âdeti olarak tarihin çöplüğüne atıldığı, Kâbe’yi tavaf eden rengi, dili, milleti farklı tüm Müslümanların yan yana, omuz omuza kulluğu hayata taşıdığı günlerdir. Bu günler, İslam ümmetinin hâlâ tek bir ümmet olduğunun, aynı Rabbe, aynı kitabın emri ile aynı nebinin yaptığı gibi kulluk ettiği, diğer insanlardan ayrı bir ümmet olduğunun somut şekilde yaşandığı, ilan edildiği günlerdir. Bu günler, Allah Rasulü’nün örnekliğinde Abdullah İbni Ömerlerin, Ebu Hureyrelerin gür sesleri ile sokaklarda, pazarlarda اَللّهُ
اَكْبَرُ
اَللّهُ
اَكْبَرُ لاا
اِلهَ اِلاَّ
اللّه
وَاللّهُ
اَكْبَرُ
اَللّهُ

اَكْبَرُ
وَلِلّهِ
الْحَمْدُ “Allahu ekber, Allahu ekber, La ilahe illallah... Allahu ekber, Allahu ekber, velillahilhamd” teşrik tekbirlerini okuduğu, bunu duyan sahabelerinde aynı şekilde onlara eşlik ederek sloganlaştığı, hayatlaştığı günlerdir. Bu günler, Allah’a olan yönelişin, yürüyüşün bir gün değil, ölene kadar yapılacağının Kâbe’de milyonlar ile provasının yapıldığı günlerdir. Bu günler, ihramlı-ihramsız tüm Müslümanların ölümü, mahşeri, ahiret hayatını hatırladığı, dünya ve ahiret dengesini yeniden kontrol ettiği, ahiret merkezli dünyayı inşa ettiği günlerdir. Bu günler, bembeyaz ihramlar içinde milyonlarca Müslüman’ın Allah Rasulü’nün emri ile daru’l-Erkam’dan sahabelerin Kâbe’ye yürüdüğü gibi yürüyerek, tüm zalimlerin yüzüne hakkı haykırma ve onlardan yüz çevirme zamanıdır. Bu günler, kâfirlerin, zalimlerin kurban ettiği kardeşlerimizi hatırlama, onlar için dertlenme, harekete geçe zamanıdır… Bu günler, Mekke’de iblisi taşlarken iblise hizmet eden, Allah’a isyan etmiş tüm beşerî sistemleri, zalimleri ve onların islamı muslümanı yok etme planlarını görme, onlardan uzak durma, karşı gelme ve fiilî olarak mücadele etme zamanıdır. Bu günler nefislerin muhasebe edildiği gibi Arakan’da Irak'ta, Filistin'de, Keşmir'de, Suriye'de, Doğu Türkistan'da ve işgal altındaki diğer beldelerde çocukları yetim, bacıları dul bırakıp evlerini başlarına yıkarak kardeşlerimize bayramı zehir eden kâfirlerle dost olan grupların, cemaatların, kişilerin muhasebe edildiği günler olmalıdır. Bu günler, İslam davetinin nasıl zorluklar ile taşındığının, hak ile batıl arasındaki mücadelenin ayrıntılarını bizzat yaşandığı topraklarda yaşananlara şahit olma, hatırlama, örnek alma ve bugüne taşıma kararlarının alındığı günlerdir. Bu günler, asrısaadete nasıl ulaşıldığının, yeniden nasıl ulaşılabileceğinin milyonlar ile öğrenildiği, öğretildiği ve söz verildiği günlerdir. Bu günler, davet ve cihat yoluyla İslam’ın yeryüzüne nasıl hâkim olduğunun, hac yollarında ayak izlerini takip ettikleri Nebinin hayat izlerini de takip etmemiz gerektiğinin idrak edildiği günlerdir. Bu ay, Mekke’de Kâbe’yi merkeze koyup tavaf ettiğimiz gibi hayatın merkezine de İslam’ı koyarak yaşamanın zorunlu olduğunu anlama ve anlatma ayıdır. Bu ay, rıza-i ilahi yolunda İbrahim Aleyhi’s Selam gibi sözüne sadık, İsmail Aleyhi’s Selam gibi de emrine teslim olan kul olma şuuruna erişme ayıdır. Bu günler, Allah’a kurban olarak yaşanan bir hayatın akıbetinin bayram olduğunun müjdelendiği günlerdir. Bu günler, Ramazan ayı gibi Müslümanlara sunulmuş bir fırsattır. Yok mu Allah’ı razı etmek isteyen? Yok mu affedilmek isteyen? Yok mu cehennemden kurtulmak isteyen? Yok mu cennete girmek isteyen? İşte bunlar için Hac ve Kurban günlerinin değerini bilelim. Salih amellerimizi artıralım, nafilelerle Allah’a yakınlaşalım ve rıza-i ilahiye ulaşalım.

                Kadir HATİPOĞLU

                                  Kazım Karabekir Camii İmam Hatibi   Bağcılar / İatanbul   Bu vaaz Çeşitli makale ve vaazlardan derlenerek hazırlanmıştır.   [1] Fecr, 1-5 [2] Fecr, 2 [3] Buharî,I Iydeyn 11- İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 13/134. [4] Tirmizî, Savm 52- İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 13/134. [5] Ebu’d Derda [6] Beyhaki [7] İsmail b. Muhammed el-Asbahani, et-Tergîb ve't-Terhîb, 1/248 [8] Fetih, 18 [9] Müslim, Sıyâm 196, 197. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Savm 54; Tirmizî, Savm 48; İbni Mâce, Sıyâm 40 [10] Râmuzü’l-Ehâdîs [11] Müslim, Zikir 32. Ayrıca bk. Tirmizî, Daavât 128 [12] Taberani [13] İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 13/244. [14] İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 13/136. [15] Kevser Sûresi 2 [16] Sâffât Suresi 107

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler